

Prewencja indywidualna jako uzasadnienie wprowadzenia i stosowania instytucji karnoprosesowych

POPULARNONAUKOWE STRESZCZENIE PROJEKTU (W JĘZYKU POLSKIM)

Celem projektu jest ustalenie, na ile instytucje procesu karnego mogą być wprowadzane i stosowane w celu zapobieżenia popełnieniu nowego przestępstwa. Proces karny ma z natury charakter reaktywny, tj. wszczyna się go i prowadzi kiedy pojawia się uzasadnione podejrzenie, że przestępstwo zostało popełnione. W celu prewencyjnym wykorzystywane są dla odmiany takie środki jak czynności operacyjno – rozpoznawcze. Należy jednak zauważyć, że polski ustawodawca odwołał się do prewencji w art. 2 k.p.k., zaś niektóre instytucje (np. podsłuch, tymczasowe aresztowanie, zatrzymanie) mogą być stosowane także dla zapobieżenia popełnieniu nowego przestępstwa. Stąd pojawia się potrzeba przeanalizowania charakteru i zakresu celu prewencyjnego, jego wpływu na wprowadzanie i stosowanie instytucji karnoprosesowych w Polsce oraz zagranicą, sposobu ustalania prawdopodobieństwa popełnienia nowego przestępstwa oraz relacji pomiędzy działaniami operacyjno – rozpoznawczymi i procesowymi. Jest to zagadnienie o dużym znaczeniu teoretycznym i praktycznym, gdyż dotyczy możliwości ingerencji w prawa obywatelskie, a jego znaczenie ciągle wzrasta m. in. ze względu na wprowadzanie regulacji antyterrorystycznych.